

[Erik Eriksen.]

der findes i den, overhovedet kan administreres; det maa jeg sige, at jeg har meget svært ved at forstaa. Ved det Arbejde, som Jordlovsudvalget har i Dag, er der en meget betydelig Administration, og tænker man sig Administrationen udvidet med det, jeg her blot har antydnet — ja, jeg tror, det taler for sig selv.

Jeg vender mig derefter til det Vurderingsnævn, som Ministeren ogsaa indfører i § 8. Dette Nævn skal jo fastsætte Afstaaelsessummens Størrelse og de nærmere Betingelser, naar Staten ønsker at overtage en Ejendom eller Dele af dens Arealer. Her bestemmes det, at Højesterets Præsident som Medlemmer skal udpege 2 Dommere som henholdsvis Formand og Suppleant for Formanden. I øvrigt bestaar Nævnet af 4 Medlemmer, hvoraf de 3 udpeges henholdsvis af De samvirkende danske Landboforeninger, De samvirkende danske Husmandsforeninger og Statens Jordlovsudvalg, medens det fjerde Medlem i nogle Tilfælde skal udpeges af Sælgeren og i andre Tilfælde af Køberen. Jeg er ikke klar over, hvorfor det skal være forskelligt, men det kan for saa vidt ogsaa være lige meget, der er ikke noget af det, der frister mig. At Ministeren vil have Vurderingsnævnet i Virksomhed, ogsaa naar Talen er om Forkøbsretten til de nedbrændte Ejendomme, er jo saare logisk ud fra de Principper, Paragraffen i øvrigt bygger paa. — Jeg nævner det kun!

I Lovforslaget foreslaas det nu, at der tillægges Staten Ret til saavel ved Ejerskifte som ved Bortforpagtning af Landejendomme med en Grundværdi over 25 000 Kr. at kræve Jord enten til Udstykning til selvstændige Brug, Byggegrunde til Arbejderboliger eller til Tillægsparceller efter en nærmere fastsat Skala, som jeg ikke skal trætte med at gengive her. Jeg maa dog maaske nævne den i hvert Fald for mig pudsige Ting, at hvis den, der skal erhverve Ejendom, og den tidligere Ejer staar i et vist nærmere Slægtskabsforhold til hinanden, nedsætter man det afleveringspligtige Areal med $\frac{1}{10}$. Jeg ved ikke, om dette skal fortælle om, hvor megen Betydning man fra Forslagsstillernes Side tillægger Familieskabet, men paa mig virker det pudsigt — naar man er inde paa de Principper, Lovforslaget i øvrigt bygger paa —, at det saaledes fast-

slaas, at i de og de Tilfælde skal det være $\frac{1}{10}$ mindre.

I øvrigt er, som den foregaaende Ordfører, det ærede Medlem Hr. Larsen (Bjerre) pegede paa, Skalaen for Afstaaelsespligten jævnt stigende. For Ejendomme med under 40 000 Kr.s Grundværdi kan der afkræves Jord, svarende til 10 pCt. af Grundværdien. Derefter stiger altsaa Skalaen op til de største Ejendomme, det vil sige Ejendomme med mindst 180 000 Kr.s Grundværdi, idet der af en saadan Ejendom kan kræves afgivet indtil 50 pCt. af Grundværdien.

Jeg sagde før, at paa mig virkede den højtærede Ministers Lovforslag som en Udfordring, og det gør det, fordi det er udarbejdet efter Recepten: man tager —. Jeg har meget svært ved at tro, at den højtærede Minister virkelig har den Opfattelse, at dette skulde være i Overensstemmelse med de Principper, som danske Bønder i al Almindelighed hylder. Hvorledes tror man egentlig, Forholdet vil blive i det lille Samfund, som Landsbyen er, naar Nabo skal til at erhverve Jord fra Nabo paa de Vilkaar, der her er opstillet? Derfor maa jeg alvorligt henstille til den høje Regerings Overvejelse, om de Bestemmelser, man her foreslaar, nu virkelig ogsaa egner sig til Udførelse i Praksis under de Breddegrader, hvor vi arbejder og lever.

Og er det ikke ogsaa et meget daarligt valgt Tidspunkt, hvorpaa denne Strid rejses? For mig at se er det i enhver Henseende et daarligt Tidspunkt, men jeg har jo sagt — og kan ogsaa gentage det her —, at hvis den højtærede Minister vil fjerne sin § 8, kan der komme noget godt og fornuftigt ud af Lovforslaget. Hverken den almindelige Udstykning — om jeg maa sige det saadan — eller Fremskaffelse af Tillægsjord er noget Pengespørgsmaal for Venstre, og jeg vil gerne understrege, at vor Interesse for Udstykningen fortsat er lige stor. Vi vil være med til at gøre alt, hvad overhovedet gøres kan, for at skaffe Adgang til Danmarks Jord for Landbrugets Ungdom. Ogsaa for os er det noget meget væsentligt at medvirke til ad Lovgivningens Vej at fastholde de dygtigste af vore Medhjælpere paa Landet. Jeg siger, at dette ogsaa for os er noget meget væsentligt, og derfor vil vi altid medvirke til en sund og naturlig Udstyk-